

t'estim

Neus Planelles

Capítulo 1

Ni de dia, ni de nit.
Ni contemplant el sol,
Ni quan estem abraçats al llit.

Un somriure que omple de goig,
Una mirada tendra, sincera,
Que m'alimenta el meu cor d'amor

I em fa tornar boja, a l'instant.

No puc explicar el que em fas sentir.
El meu cor era fosc i estava trist
Quan arribares i el vas fer brillar
I des d'aleshores no et puc soltar.

La teua personalitat em va enamorar
,El teu somriure em va acabar de fascinar
.Però no sabia dir què és el que més m'agradà.

Tu ets molt més que un simple amic
,Quan tinc fred m'abraçes, com l'abric,
I els teus petons, tan dolços, bonics
,Tendres, dòcils, perfectes, com dic
Que també així és el meu xic.

Aquest poema només ha sigut una mostra més
De que allò que sento per tu,
no em passa amb ningú més.
Que lo nostre, tan preciós
com tu, duri fins la mort
.Ens queden molts capítols per viure junts,
recorrent mon.